

ຄວາມ ເປັນນຳໜ້າ ໃຈດຽວກັນ ໃນຄວາມ ຕ້ອນໂຕ

ບົດຮຽນທີ 4 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 24 ມັງກອນ
2026

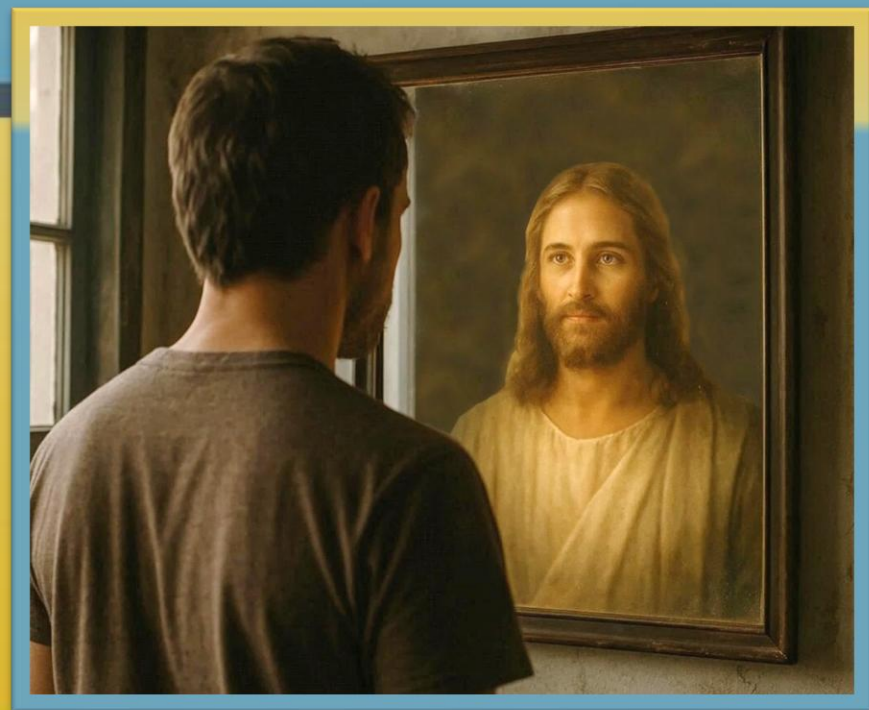
“ກໍຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາຄົບ
ເຕັມດ້ວຍການທີ່ມີຄວາມຄິດ
ຢ່າງດຽວກັນ ມີຄວາມຮັກ
ຢ່າງດຽວກັນ ມີໃຈສາມັກຄີ
ເປັນນໍ້າໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ”

ຟລປ 2:2

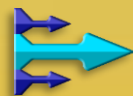

ອຈ ໂປໂລໄດ້ໝູນໃຈຜູ້ເຊື່ອທີ່ຢູ່ເມືອງຟິລິບປອຍໃຫ້ພວກເຂົາຍືນຍັດຍຶດໝັ້ນຕໍ່ຄວາມທ້າທາຍໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ລາວໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກເຂົາປະພຶດໃຫ້ສົມກັບເປັນພົນລະເມືອງແຫ່ງສະຫວັນ ໂດຍເນັ້ນຢຳໄປທີ່ຄວາມເປັນເອກະພາບນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ.

ດ້ວຍການສະແດງອອກໂດຍກ່າວວ່າ “ເພາະສະນັ້ນ”, ອຈ ໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພາກສ່ວນໃໝ່ ເຊິ່ງເປັນກູ້ແຈສຳຄັນໃນການທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ສົມບູນແບບ: ນັ້ນກໍຄື ການຮຽນຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ

ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມແຕກແຍກ (ຟລປ 2:1-3a)

ຄວາມເປັນເອກະພາບ ຜ່ານທາງການຖ່ອມໂຕ (ຟລປ 2:3b-4)

ຄິດແບບພຣະເຢຊູ (ຟລປ 2:5)

ທັດສະນະຄະຕິຂອງພຣະເຢຊູ (ຟລປ 2:6-8)

ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມແຕກແຍກ

“ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດໃນທາງຊິງດີ ຫລື ຖືດີກັນ ແຕ່ຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງ” (ຟລປ 2:3)

ປອບໂຍນໃນພຣະຄຣິດ

ລາວໝູນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ສຶກສາຮຽນຮູ້ແບບຢ່າງຈາກພຣະຄຣິດ

ປອບໂຍນໃນຄວາມຮັກ

ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພຣະຄຣິດເປັນພະລັງໃນການກະຕຸ້ນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ

ມີຄວາມສາມັກຄີກັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ພວກເຂົາຕ້ອງຍອມໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນຳທາງ

ຄວາມຮັກຈາກໃຈຈິງ

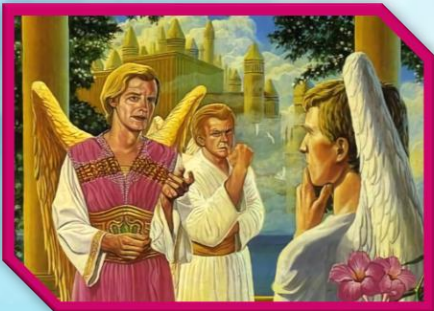
ພວກເຂົາຕ້ອງສະຫ້ອນອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ອ່ອນໄຫວແລະອົບອຸ່ນຂອງຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດ

ຄວາມເມດຕາ

ໃຫ້ສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຜ່ານການກະທຳແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ

ເປັນໜຶ່ງດຽວໃນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຮັກ

ມີຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ກາຍເປັນໜຶ່ງດຽວ

ທັງໝົດນີ້ພວກເຂົາຈະເຮັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອພວກເຂົາລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາແຕກແຍກກັນ: : ຄວາມຍິ່ງທະນົງໂຕ ແລະ ການໂຕ້ຖຽງກັນ (ຟລປ. 2:3a).

ທັງສອງສິ່ງນີ້ມີຢູ່ໃນນິໄສ ແລະ ການກະບຸດຂອງລູຊີເຟີ, ແລະເປັນບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດສຳລັບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຊິ່ງກັນແລະກັນ (ຄລຕ. 5:26; Jas. 3:16).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມບໍ່ສາມັກຄີ ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມພູມໃຈ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ
ໃນອຳນາດ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ (ເຊິ່ງເຂົາໃຈໂດຍທົ່ວໄປວ່າເປັນລູ
ຊີເຟີ). ເຊິ່ງເປັນເມັດພັນແຫ່ງຄວາມບໍ່ສາມັກຄີ. ທູດສະຫວັນອົງນີ້ຍົກຕົນເອງສູງ
ກວ່າພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມເປັນເອກະພາບ ຜ່ານທາງການຖ່ອມໂຕ

“...ແຕ່ຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງຖືວ່າຄົນອື່ນດີກວ່າຕົນ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ແຕ່ຈົ່ງຄິດເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍ.” (ຟລປ 2:3-4)

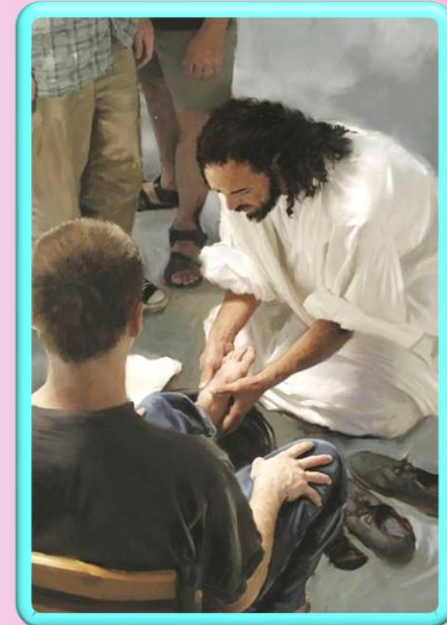

ສູດແຫ່ງຄວາມເປັນເອກະພາບກັນທີ່ ອຸຈ ໂປໂລສອນບໍ່ແມ່ນສິ່ງພາຍນອກ, ແຕ່ເປັນທັດສະນະຄະຕິພາຍໃນ ຄື:ຄວາມຖ່ອມໂຕ. ສິ່ງນີ້ນອກຈາກຈະເປັນລັກສະນະນິໄສສະເພາະໂຕຂອງພຣະເຢຊູແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໝູນໃຈຜູ້ຟັງໃຫ້ມີຄວາມຖ່ອມໂຕເຊັ່ນກັນ(ມທ. 11:29; 18:4; 23:12).

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເຖິງການຖ່ອມໂຕນີ້, ອຸຈ ໂປໂລໄດ້ບອກວ່າ ເຮົາຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄົນອື່ນຫລາຍກວ່າຕົນເອງ (ຟລປ. 2:3). ແຕ່ພວກເຮົາທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ໜ້າພຣະພັກພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຢາກໃຫ້ມີຄວາມສາມັກຄີກັນ ກໍຄວນມີຄວາມສະເໝີພາບກັນ

ອຸຈ ໂປໂລບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກເຮົາດ້ອຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແຕ່ວ່າ ພວກເຮົາຄວນຈະພິຈາລະນາຕົນເອງ ໃຫ້ເປັນແບບທີ່ກ່າວມານັ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ພູມໃຈໃນຄວາມດີຂອງເຈົ້ານາຍ, ພວກເຮົາຄວນຈະພູມໃຈໃນຄວາມດີຂອງຜູ້ອື່ນທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າ ເໝືອນກວ່າຕົວຂອງພວກເຮົາເອງ ເຊັ່ນກັນ(ຟລປ. 2:4).

ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໄດ້, ພວກເຮົາຄວນຈະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຟັງພວກເຂົາ ແລະ ເຂົ້າໃຈມຸມມອງຂອງພວກເຂົາ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ແມ່ນມາຈາກຜົນຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແບບບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ.

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

“ຄວາມສາມັກຄີທີ່ແທ້ຈິງ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຄຣິດຕະຈັກ, ຄອບຄົວໝູ່ເພື່ອນ, ຫລື ຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ຈາກຄວາມທະເຍີທະຍານ, ການແຂ່ງຂັນ ຫລື ຄວາມພູມໃຈຂອງຕົນເອງໄດ້. ແຕ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ໂດຍການເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄື: ຄວາມຖອມໃຈ, ເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ ແລະ ຍອມຈຳນົນຕໍ່ນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ແທນຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ.”

ໂດຍການຖອມໃຈ ເຮົາກໍປະກາດແລ້ວວ່າ ເຮົາໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍຄວາມສາມັກຄີຕໍ່ກັນແລະກັນ ພວກເຮົາກໍສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດອອກມາ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງເລືອກຄວາມຮັກທີ່ຖອມໃຈ ແທນການຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດປະສານໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

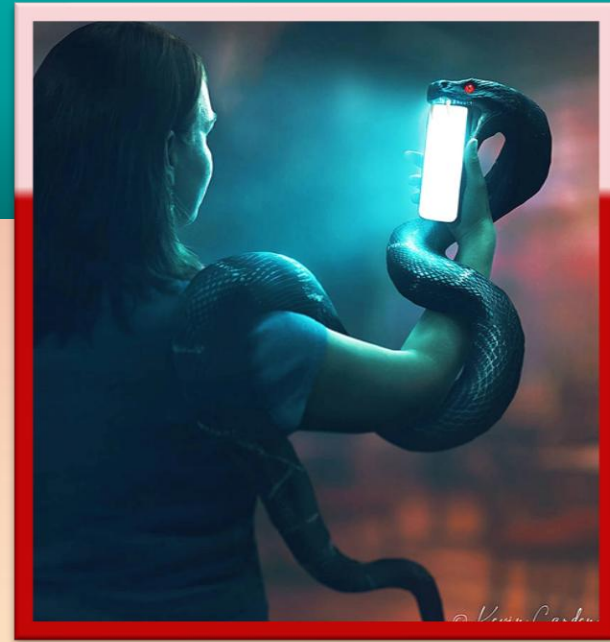
ຄິດແບບພຣະເຢຊູ

“ຈົ່ງມີນ້ຳໃຈຕໍ່ກັນ ເໝືອນຢ່າງທີ່ມີໃນພຣະຄຣິດເຈົ້າເຢຊູ” (ຟລປ 2:5)

ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາຖືກຫລໍ່ຫລອມແບບໃດ? ຜ່ານທາງ “ເສັ້ນທາງແຫ່ງຈິດວິນຍານ,” ເຊິ່ງແມ່ນປະສາດສຳພັດຂອງພວກເຮົາ. ທຸກໆສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານ, ໄດ້ເຫັນ, ຫລືໄດ້ຍິນ ລ້ວນແຕ່ຈະຫລໍ່ຫລອມພວກເຮົາໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ. ແລະ ແນ່ນອນວ່າ ຊາຕານກໍໄດ້ໂຈມຕີປະສາດສຳພັດຂອງພວກເຮົາເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຄິດໄປຕາມວິທີຂອງມັນ.

ອຈ ໂປໂລມີຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງ. ລາວບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາສັງເກດຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຄິດຕາມແບບພຣະເຢຊູ (ຟລປ. 4:8; 2:5).

ບາງເທື່ອພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້, ໂດຍຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຫລາຍ, ແຕ່ວ່າການປ່ຽນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ້ອງກັບຄວາມຄິດຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເທົ່ານັ້ນ

ເພາະວ່າຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເປັນຄວາມຄິດຝ່າຍເນື້ອໜັງ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາກໍຫລອກລວງ(ຢຣມຢ 17:9). ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະປ່ຽນແປງຄວາມຄິດຝ່າຍເນື້ອໜັງຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ເປັນຄວາມຄິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ ຄືກັບພຣະເຢຊູ (ໂຣມ 8:1, 5).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ວິທີທີ່ເຮົາຈະຄິດຄືກັບພຣະເຢຊູມີ 3 ວິທີຄື:

1. ມີຈິດໃຈແບບພຣະເຢຊູ
2. ເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູມາເປັນແບບຢ່າງໃນການດໍາເນີນຊີວິດ
3. ໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດປ່ຽນໃຈຂອງພວກເຮົາ

ການຄິດແບບພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພຽງແຕ່ການເຂົ້າໃຈຫລັກຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ໝາຍເຖິງການເຮັດຕາມແບບທີ່ພຣະອົງວາງໄວ້ໃຫ້. ແລ້ວ ຄວາມຮັກໃນຄຣິດຕະຈັກຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ

“ແຕ່ພວກເຮົາຍັງມີວຽກງາທີ່ຕ້ອງເຮັດເພື່ອຜ່ານການທົດລອງ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຕົກເປັນເຫຍືອຂອງກົນອຸບາຍຂອງຊາຕານ ຕ້ອງເຝົ້າລະວັງເສັ້ນທາງແຫ່ງຈິດວິນຍານໃຫ້ດີ; ພວກເຂົາຕ້ອງອ່ານ, ເບິ່ງ, ຫລືຟັງແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະນຳຄວາມຄິດໃຫ້ບໍ່ຮຸນແຮງເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈລ່ອງລອຍໄປເລື້ອຍໆຕາມສິ່ງຕ່າງໆທີ່ສັດຕູແຫ່ງຈິດວິນຍານໄດ້ຊັກຈູງ.”

ທັດສະນະຄະຕິຂອງພຣະເຢຊູ (1)

“ພຣະອົງຊົງສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າການເທົ່າທຽມກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງຢຶດຫວັງໄວ້” (ຟລປ 2:6)

ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ເນັ້ນ 3 ຄຸນລັກສະນະນິໄສຂອງພຣະເຢຊູ:

ພຣະອົງສະຫລະສິດແຫ່ງການເປັນພຣະເຈົ້າ (ຟລປ. 2:6)

ພຣະອົງກາຍມາເປັນມະນຸດເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ (ຟລປ. 2:7)

ພຣະອົງຊົງເຊື່ອຟັງພຣະບິດາດ້ວຍຖ່ອມໃຈ, ແມ້ກະທັ້ງເຖິງຄວາມຕາຍ (ຟລປ. 2:8)

ໃນຖານະຜູ້ຊົງສ້າງ, ກາຍມາເປັນ(ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ)ຜູ້ທີ່ຖືກສ້າງ. ພຣະອົງຍອມຮັບການຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະ ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ເພື່ອໂຖບາບຂອງພວກເຮົາ.

ເຖິງວ່າພຣະເຢຊູຊົງມີຖານະເທົ່າທຽມກັບພຣະບິດາ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດ (ພຣະເຈົ້າສາມພຣະພາກ), ແຕ່ການທີ່ພຣະເຢຊູຍອມເຊື່ອຟັງພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາແມ່ນເຊື່ອຟັງຢ່າງສົມບູນແບບ. ບໍ່ມີຊ່ວງເວລາທີ່ພຣະອົງປະຕິເສດທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງເລີຍ

ເມື່ອພວກເຮົາຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້, ພວກເຮົາກໍ່ຄວນເຮັດການກັ້ມຂາບລົງ ນະມັດສະການພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ວິເສດຂອງພວກເຮົາ

ພຣະອົງຊົງເປັນແບບຢ່າງຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະຖ່ອມໂຕ ແລະ ເສຍສະຫລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງສ່ວນລວມ

ທັດສະນະຄະຕິຂອງພຣະເຢຊູ (2)

“ເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຂໍ້ເລິກລັບແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກ
ເຮົາຄື: ພຣະອົງໄດ້ປາກົດໃນສະພາບມະນຸດ ໄດ້ຖືກຊົງສຳແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຜູ້
ຊອບທຳໂດຍພຣະວິນຍານ ຊົງສຳແດງພຣະອົງແກ່ພວກເທວະດາ ມີຜູ້ປະກາດ
ເລື່ອງພຣະອົງ ໃນທຳມະກາງພວກຕ່າງໆຊາດ, ມີຜູ້ເຊື່ອຖືພຣະອົງທົ່ວທັງໂລກ
ແລະ ຖືກຮັບຂຶ້ນສູ່ສະຫງ່າຣາສີ”
(1 ຕມທ 3:16)

ການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຖອມພຣະອົງລົງມາເປັນມະນຸດຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນນັ້ນ ຈະເປັນ
ຫົວຂໍ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໂຖ່ບາບ ໄດ້ຮຽນຮູ້ສຶກສາຕະຫລອດນິຣັນ

ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ເຫລືອເຊື່ອ ທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງນິຣັນດອນຈະຊົງກາຍມາເປັນມະນຸດຜູ້ມີ
ຂີດຈຳກັດ ແລະ ຕ້ອງຕາຍ. ສິ່ງນີ້ ອຈ ໂປໂລ ເອີ້ນວ່າ “ຂໍ້ເລິກລັບ...ແຫ່ງພຣະເຈົ້າ”
(1 ຕມທ. 3:16).

ພຣະອົງຊົງປ່ຽນສະພາບຈາກຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຢ່າງສົມບູນແບບ. ນີ້
ແມ່ນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ລູຊີເຟີປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນ, ເພາະມັນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແຕ່
ປາຖະໜາຢາກຈະເປັນພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ

ແບບຢ່າງນີ້ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ເຊົາເຫັນແກ່ໂຕ ແລະ ເອົາຄວາມປາຖະໜາທີ່
ຈະໄດ້ຮັບການຮັບໃຊ້ອອກ ແລະ ແທນດ້ວຍຄວາມຖອມໂຕ ແລະ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່
ຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນມາແທນ.

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ທັດສະນະຄະຕິຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນພວກເຮົາ 4 ຢ່າງຄື:

ຄວາມຖ່ອມໃຈ

ຄິດເຖິງຜູ້ອື່ນກ່ອນຕົນເອງ

ຍອມເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນດ້ວຍຄວາມຮັກ

“ພຣະເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ສະແດງຄວາມ
ເປັນຕົວຕົນຂອງຕົນເອງ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປາຖະໜາໃຫ້ເອົາ
ຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງໄປປຽບທຽບກັບຄວາມຄິດຂອງຜູ້ອື່ນ.
ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຢາກຈະປ່ຽນແປງຄວາມຄິດ ແລະ ອຸປະນິໄສ
ບໍ່ຄວນໄປເພິ່ງພາມະນຸດ ແຕ່ຄວນໄປເພິ່ງພາແບບຢ່າງ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ເຊິ່ງມີພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດເປັນຜູ້ນຳ. ພຣະ
ອົງຊົງເຊື່ອເຊີນ “ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຄິດເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຢູ່
ໃນພຣະຄຣິດ ຢູ່ໃນໂຕຂອງພວກເຮົາ.” ໂດຍການກັບໃຈ
ແລະ ການປ່ຽນແປງ ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄິດຂອງພຣະ
ເຢຊູ.”

EGW (That I May Know Him, May 8)